

KOMUNIST

LIST SAVEZA KOMUNISTA JUGOSLAVIJE - KOMUNISTA CRNE GORE

april 2006

cijena 0,50 evra

KOMUNISTI IZADITE NA REFERENDUM I ZAOKRUŽITE NE

PRIVATIZACIJA U CRNOJ GORI

Nije više problem u tome hoćemo li imati društveno, mješovito ili individualno i privatno vlasništvo. Ni Marks nije imao ništa protiv individualnog i privatnog vlasništva, nego bilo kojeg na kojem se vrši eksploatacija čovjeka od strane čovjeka. Ustvari, Marks i Engels su smatrali da je kolektivno-društveno vlasništvo nad sredstvima za proizvodnju sigurna brana od eksploatacije radnika, odnosno proletarizovane radničke klase. Iskustvo socijalističkih zemalja potvrdilo je i problematizovalo, zbog istorijskih i nepovoljnih društveno ekonomskih oknosti, ovakve tvrdnje.

Sadašnje tranziranje Crne Gore iz socijalizma u kapitalizam, sa puta u svijetlu budućnost u tamnu prošlost, privatizacionim iskustvima ne doprinosi da ova Republika bude država ni u užem smislu (samostalna) ni u širem smislu sa Srbijom, pa čak i kao članica Evropske unije. To je lako pokazati na elementarnim primjerima privatizacije u kojoj učestvuje međunarodni faktor, odnosno druge zemlje. Ovdje možemo izabrati primjere i praksu unutrašnje pljačke društvene imovine i to one koja nije stvarana kolektivizacijom privatne nego nesebičnim radom, pregalaštvom i odricanjem radničke klase i čitavog naroda. To će biti tema kada dođe momenat ozbiljnog opštenarodnog poravnanja (Nadamo se u pravnoj državi).

Izvršena je ili se vrši prodaja najznačajnijih resursa i privrednih objekata Crne Gore firmama iz drugih zemalja. Bez obzira da li su te firme trenutno postale većinski vlasnici, jer će to postati, time se ruši, faktički, suverenitet Crne Gore i uspostavlja interkolonijalni poredak (u kojem ekonomiku drži više srtanih zemalja) u kojem vlast ne može imati faktički suverenitet.

U okolnostima Crne Gore kao nerazvijene republike u odnosu na uže i šire okruženje, jedina pozitivna stvar je što će veliki broj radnika biti u mogućnosti da radi ovdje (za neku platu-sigurno manju nego u drugim razvijenim zemljama) i neće ići trbuhom za krohom sve dogle dokle strani vlasnici imaju interesa da održavaju i proširuju proizvodnju. U kapitalizmu Sve se zasniva na prifitu, a tom prifitu nije matica Crna Gora, nego firma matica ili matice u drugim zemljama (po pravilu daleko razvijenijim od Crne Gore). Oni će štiti svoje matične interese, pa i pod uslovom da ukidaju, zatvaraju ili preorjentišu ovdašnje firme na račun zaštite srodnih firmi i produkata na široj međunarodnoj sceni. U tom slučaju stradaće radnici i širi interesi našeg društva. Pri tome, nezavisno od toga, strani vlasnici najvažnijih firmi i privrednih grana postaju vlasnici ili suvlasnici dijela teritorije, dijela ili najvećeg dijela morske obale na kojem se nalaze privatizovani hoteli, plaže, prostori na kojima se nalaze fabrike, rudnici, rijeke i jezera na kojima se nalaze hidrocentrale i sl. Na tim prostorima strani vlasnici će imati prava koja su neostvariva u razvijenim zemljama (niko ne prodaje kapitalne objekte) da za pet godina otpušta zaposlene radnike ili umjesto toga dovodi radnu snagu iz drugih zemalja.

Na kraju i uporedo sa tim tražiće da participira ili dominira u vlasti. Mi ne bi trebalo da u to sumnjamo ako stojimo pri marksističkom opredjeljenju da baza određuje nadgradnju. Pri tome treba znati da će Crna Gora krahirati ako strani faktor ugrozi dosadašnji nivo privatizovane privrede, ali i da će izgledati državotvorno, etnički, etnološki heterogenija nego što bi htjeli promotori crnogorskog suvereniteta.

Zbog svega, obaveza je svih nas, a naročito mlade generacije i radnosposobnog stanovništva, pa onda i svih ostalih obezbjeđivanje organizovanih tijela, organa i organizacija da prate, analiziraju i štite interese naroda u okolnostima kada sadašnja vlast besomučno prodaje (ustvari rasprodaje) kapitalne privredne resurse i objekte, a strani faktor zloupotrebljava ostvarene pozicije (primjer Željezare u Nikšiću). Sada kao nikada u nas postavlja se ozbiljna obaveza formiranja sindikata koji će bespoštedno zastupai interese radnika pa onda i neotuđivih prava i sigurnog razvoja Crne Gore.

REDAKCIJA KOMUNISTA UVODI RUBLIKU INTERVJU

Prvi takav razgovor imali smo sa našim istaknutim članom Miomirom Džankićem generalom u penziji. Pitali smo:

Šta je to što Te motiviše, za razliku od mnogih bivših drugova, da si ostao dosljedan, nepokolebljiv i danas aktivan komunista?

Odgovor na to pitanje mogao bi glasiti da su razlozi koji me motivišu brojni, ali ću istaći tri po redosledu bitnosti, posebno uticajna. Prvo, da sam se u toku dugogodišnjeg (53 godine) partijskog-komunističkog staža uvjerio i ubijedio za sva vremena, da samo komunisti imaju (istinski) progresivan pogled na razvitak ljudskog društva-čovječanstva; da je komunistički program najsocijalniji, najhumaniji, najpravedniji i najdemokratskiji od svih programa raznih pokreta i partija. Takvo saznanje, ubijedenost i čvrsto vjerovanje, upravo je glavni i osnovni motiv zašto sam ostao nepokolebljiv i zbog čega sam i danas aktivan na planu komunističkog programa.

A šta je sa Tvojim bivšim drugovima?

Što se tiče mojih bivših drugova iz SKJ, problem je izgleda u tome što su oni bili samo članovi SKJ, ali ne i istinski komunisti. Članovi su bili zato što su mogli koristiti privilegije koje im je članstvo u SKJ omogućavalo. Čim je to prestalo i oni su prestali biti "komunisti" okrenuvši se onima koji im mogu biti od koristi. No da ne bih previše uvrijedio one koji su prestali biti aktivni, zbog toga što su se stvarno umorili ili pak ne vide perspektivu borbe komunista, moram reći da nijesu u pravu i da nema mjesta defetizmu, umoru i nevjerici kod pravih komunista. Jednom komunista - doživotno komunista, to je prava moralna komunistička maksima. Dakle, najkraće rečeno, razlog koji me motiviše da budem aktivan komunista jeste ubijedenost da sam u društvu najprogresivnijih ljudi i na putu zakonitog istorijskog razvoja čovječanstva.

Rekao si da između ostalog postoje još dva bitna razloga za tvoju komunističku dosljednost, koji su to?

Drugi razlog koji me motiviše da budem komunista jeste obaveza vraćanja duga. Zahvaljujući komunistima i njihovoj dugogodišnjoj borbi stvoreni su mi uslovi besplatnog školovanja, pravovremenog zapošljavanja i rada uz materijalnu nadoknadu za život dostojan čovjeku u najboljoj državi na svijetu - SFRJ. Dakle, za sve lijepo i dobro što sam proživio od 1945 godine kada sam počeo školovanje do 1989 godine kada sam penzionisan mogu zahvaliti komunistima koji su mi to omogućili. Prema tome, zadužili su me da nastavim borbu na putu za socijalizam.komunizam.

Treći razlog moje nepokolebljivosti i komunističke aktivnosti, ako nije neskromno, istakao bih svoju porodičnu tradiciju i njeno produženje. Naime, još tridesetih godina prošlog vijeka u mojoj porodici bilo je komunista. U toku NOR-a moj otac i tri moja brata ratovali su kao komunisti. Dakle, pored narijed istaknutih razloga (ubjeđenja i duga) porodična tradicija me dodatno motiviše da doživotno budem komunista.

O JEDNOJ OO SKJ-KCG

U izuzetno teškim i društveno antikomunističkim okolnostima, naše organizacije opstaju i ostvaruju svoju, idejnu, ideološku i političku funkciju. Jedna od takvih osnovnih organizacija je i OO SKJ-KCG u Rudom Polju-Nikšić koja broji oko 35 članova. Njen sekretar Milorad Musterović nas je obavijestio da je ova organizacija vrlo aktivno radila na sprovođenju stavova, zaključaka i odluka Opštinskog komiteta i Centralnog komiteta SKJ-KCG. U potpunosti je svoj rad zasnivala na Statutu i Programu. Organizacija je razvijala međusobno upoznavanje i ispomaganje među komunistima i sa svim građanima koji su u stanju neke posebne potrebe.

Ova organizacija ispoljava izuzetnu aktivnost u njegovanju revolucioarnih tradicija i suprostavljanju svima onima koji omalovažavaju NOB-a, revoluciju i socijalizam. U prethodnom četvorogodišnjem periodu posjećuju i učestvuju u zaštiti spomenika. Učestvovali su u organizovanim posjetama i svečanostima organizovanim na Sutjesci, Kozari, Kadinjači, Žabljaku, Trubjeli, Budoško Polje, Kapino Polje, spomenik pod Trebjesom.

Ova organizacija, kao i druge na ovom području upražnjava i pojedine tradicionalne aktivnosti kao što su paljenje vatre na okolnim brdima kao u toku rata 1941-1945 i poslije rata i isticanju crvenih zastava na starim bedemima, čime se pokazuje da pravih komunista još ima i da će ih biti u Nikšiću i Crnoj Gori, kako to neko dobro reče, i onda kada ih ne bude nigdje u Evropi.

Ova organizacija je spremna i na materijalna odricanja u interesu obezbeđivanja funkcionisanja SKJ-KCG u Nikšiću i Republici. Samo po osnovu članarine za četiri godine prikupljeno je 793 evra ili skoro po 200 evra godišnje. Time je na djelu pokazano kako osnovne organizacije treba da omoguće finansijsku potporu za rad naše Partije i ostvarivanje saradnje na međunarodnom planu.

ODRŽANA IZBORNA KONFERENCIJA ORGANIZACIJE SKJ-KCG PODGORICA

U skladu sa odlukom Predsjedništva CK SKJ-KCG, održana je Konferencija Opštinske organizacije SKJ-KCG Podgorica. U izvještaju o radu Opštinskog komiteta između dvije konferencije istaknuto je: da su uslovi za rad bili i ostali veoma nepovoljni. Na međunarodnoj sceni u toku je globalizacija, odnosno fašizacija čovječanstva. Sprovođenje globalizacije-fašizacije vrši se nasilničkim uspostavljanjem tzv. novog svjetskog poretka. Osnovni cilj "novog svjetskog poretka" je ovjekovječenje kapitalizma. Na unutrašnjem planu, odnosno u Srbiji i Crnoj Gori situacija je u svakom pogledu nepovoljna. Za nepovoljno stanje (političko, ekonomsko, socijalno, kulturno, obrazovno, nacionalno, vjersko i svekoliko) odgovornost snose partije pozicije, a i u mnogome i parlamentarne partije opozicije. U posljednje vrijeme u Srbiji je na sceni pojava fašističkih organizacija ("nacionalni stroj") kao posljedica rehabilitacije saradnika okupatora u toku NOR-a. U Crnoj Gori na sceni je euforija nacionalizma, koji počesto ima oblike šovinizma u odnosu prema Srbiji. Ovo je rezultat kampanje za uspjeh referenduma o samostalnosti Crne Gore. Što se tiče komunista, mi smatramo da je referendum nepotreban. Da je bolje za srpski i crnogorski narod i Državna zajednica Srbija i Crna Gora od razdvojenosti i tvrdih državnih granica što je neminovnost ako dođe do jednostranog odvajanja. Komunistima, poslije SFRJ, nijedno državno rješenje nije po volji i ne može imati bezrezervnu podršku.

Nadalje u izvještaju o radu OK bilo je riječi o rezultatima rada, problemima i propustima u radu. Bilo je riječi i o potrebi izlaska lista "Komunist", redovnosti u priklupljanju članarine, o potrebi veće partijske discipline. Diskusija je uglavnom vođena po izvještajnim pitanjima, ali i o mnogim drugim korisnim za rad. Izvještaj o radu Opštinskog komiteta jednoglasno je usvojen.

U daljem radu izabran je Opštinski komitet SKJ-KCG u Podgorici od 25 članova, izabrani su delegati za Republičku konferenciju, kandidati za članove CK, Nadzorni odbor i Statutarnu komisiju.

Na kraju rada konferencije su jednoglasno usvojeni sledeći zaključci:

1. Da su sveukupni uslovi za rad i djelovanje komunista krajnje nepovoljni. Da u takvim teškim uslovima mogu opstati i djelovati samo ljudi istinski opredijeljenji, visoko moralni, maksimalno uporni i čvrsti borci za socijalizam-komunizam. Da su akteri globalizacije-fašizacije i jurišnici "novog svjetskog poretka" u velikoj zabludi da mogu ovjekovječiti kapitalizam i zaustaviti razvoj socijalizma-komunizma. Razvoj socijalizma je svjetski proces i to je nezaustavljivo, tim više jer se radi o prirodnoj zakonitosti razvoja ljudskog društva.

2. Da se komunisti nijesu pomirili sa razbijanjem SFRJ, te da će se uvijek zalagati i boriti za jugoslovensku federativnu i demokratsku državnu zajednicu ravnopravnih republika članica na AVNOJ-evskim principima. Prema tome komunisti su protiv razbijanja zajedništva Srbije i Crne Gore i njihovih naroda-kao temeljne osnove za jugoslovensko zajedništvo. Što se tiče aktuelnih režima u Srbiji i Crnoj Gori, najbolje bi bilo (ako ne promijene dosadašnju politiku) da se skinu narodu sa grbače.

3. Da komunisti moraju svaki put iskoristiti svoje pravo učešća u svim izborima i pokazati svoje postojanje i istaknuti svoja političko programska opredjeljenja i zalaganja. Samo vjerovanje i upornost u sprovođenju svojih političkih opredjeljenja mogu dovesti do postavljenog cilja.

4. Da su sve parlamentarne partije (pozicija i opozicija) politički protivnici komunistima, jer se zalažu za kapitalistički sistem, odnosno sve su antisocijalistički borci bez obzira kako se zovu (DPS,SDP,SNP i td.). Prema tome komunisti ne smiju svojom djelatnošću ili pasivnošću ništa učiniti da bilo koju od njih podupiru.

5. Da nam je list "Komunist" od velikog značaja za iznošenje u javnost sopstvenih stavova; za informisanje članstva i usmjeravanje akcija. Zato moramo sve činiti da obezbijedimo redovno (bar dvomjesečno) izlaženje lista "Komunist" i njegovu distribuciju.

6. Da je za uspjeh u radu vrlo značajna partijska disciplina. To znači da se bezuslovno sprovode: stavovi, odluke, zaključci i zadaci koje se zajednički usvojuju na određenim partijskim forumima.

Miomir Džankić

PREDIZBORNE I IZBORNE AKTIVNOSTI ORGANIZACIJE SKJ-KCG U NIKŠIĆU

Poslije četvorogodišnjeg perioda u Opštinskoj organizaciji SKJ-KCG Nikšić veoma ozbiljno, a u skladu sa Programom i Statutom Partije pristupilo se predizbornim i izbornim aktivnostima.

Predsjedništvo OK SKJ-KCG Nikšić, prethodno je napravilo plan predizbornih i izbornih aktivnosti koje su realizovane tokom decembra 2005. godine i januara i februara 2006. godine. Na osnovu plana Predsjedništva OK, izvršene su pripreme za realizaciju zadataka, a zatim se pristupilo njihovom izvršenju i sa zadovoljstvom se može konstatovati da su izvršeni u potpunosti.

Tokom decembra 2005. godine i januara 2006. godine održani su izborni sastanci u 22 Osnovne organizacije SK i 8 aktiva SKJ-KCG na području opštine. Na sastancima su podneseni iscrpni izvještaji o radu za protekli period. Izabrani su novi sekretarijati i sekretari. U sekretarijate su ušli novi članovi i dobar dio mladih. Takođe su OO SK izabrale delegate za Opštinsku izbornu konferenciju i predlog kandidata za OK i CK. Konferencija je izabrała novi OK, Nadzorni odbor i Statutarnu komisiju, delegate za Republičku izbornu konferenciju i kandidate za novi CK, Nadzorni odbor i Statutarnu komisiju. Poslije državanja Opštinske izborne konferencije došlo je do konstituisanja Opštinskog komiteta i njegovih organa. Treba naglasiti da je u OK i njegove organe izabran značajan broj mladih ljudi, radnika i intelektualaca, kao i tri mlađe drugarice.

OK jer u cilju sveobuhvatnijeg rada za naredni period izabrao i 8 komisija sa po 5 članova, a to su: za njegovanje revolucionarnih tradicija, za informativnu djelatnost, za saradnju sa drugim partijama, za rad sa mladima, za društvenu aktivnost žena, za obilježavanje državnih praznika, za izradu propagandnih materijala i za izradu zaključaka.

OK je na svojoj prvoj radnoj sjednici 18 marta usvojio plan i program rada za 2006. godinu i izvršio pripreme za Republičku izbornu konferenciju SKJ-KCG

Milorad Mrvošević

PROGLAS CENTRALNOG KOMITETA SKJ-KCG NA REFERENDUMU ZAOKRUŽITI NE

Centralni komitet Saveza komunista Jugoslavije - Komunisti Crne Gore obraća se svim komunistima, simpatizerima i internacionalno partiotskim građanima da na referendumu 21. maja 2006 godine izađu u što većem broju i zaokruživanjem "NE" stanu na braniku svoje domovine Srbije i Crne Gore. Ne dozvolite da vas obmanjuju oni kojima Crna Gora treba kao feud, i prostor za neograničenu vlast. Crna Gora nije ugrožena od Srbije, već je sa njom i drugim republikama Jugoslavije doživjela puni prosperitet u socijalizmu. Sve republike, a naročito Srbija, priticale su Crnoj Gori i njenom narodu u volji i nevolji i pomogle da doživi opšti društveni i ekonomski prosperitet.

Istinski komunisti ne priznaju da je Jugoslavija prestala postojati voljom naroda, nego je nedemokratski razbijena od strane naciokratije, nacionalšovinista, kleronacionalista uz dugodecenijsku i projektovanu potporu od strane moćnih krugova i institucija zapada i Amerike koja stvara novi svjetski poredak. Svima njima je bio i ostao osnovni cilj borba protiv socijalizma i naroda i država koje mogu biti remetilački faktor takvim namjerama.

Raspalom Jugoslavije, novi vlastodršci, a među njima i mnogi preobraćenici iz SKJ i SK republika, otpočeli su zdušno napuštati socijalizam i prelaziti na suprotne pozicije pljačkaškog kapitalizma. Sve su devastirali i totalno upropastili, privredu zaustavili u razvoju, prešli na projektovane donacije kao primarni vid privređivanja i dovođenje većine stanovništva na rub egzistencije.

Srbija i Crna Gora ostale su u SR Jugoslaviji, a zatim u Državnoj zajednici iz istorijskih, kulturoloških, socioloških, etničkih i etičkih razloga. Samo vlastodršcima ne odgovara ova Zajednica, pa već deceniju rade i uspijevaju da zaokruže već izvedeni nasilnički suverenitet Crne Gore, pa sada žele da za sve to, služeći se svim sredstvima, obezbijede tapiju od strane većine naroda. Služe se najobičnijom i jeftinom propagandom kako mala Crna Gora ne može biti ravnopravna sa mnogo većom Srbijom. Takva logika je neispravna, pa bi se mogla vratiti kao bumerang ako bi je u budućnosti primjenjivali u Crnoj Gori Albanci, Muslimani i Bošnjaci, Hrvati, regioni, male opštine, do tradicionalnih plemena i bratstava.

Aktuelna vlast je neiskrena u svojim namjerama. Prvo toboš brani Jugoslaviju i do kraja progona istinske suvereniste, preuzima njihova opredjeljenja i proglašava se ugroženom od strane svake srpske vlasti do tvrdnje da je u Crnoj Gori srpski element bio kroz vjekove okupatorski. Tako se crnogorstvo svodi na antispsstvo. Neiskreno se odnosi prema tekovinama NOB-e i socijalističke revolucije. Prvo sve to odbacuje, pa prihvata samo ono što joj koristi u vlastodržačke svrhe. Ukidaju nazive gradova, institucija, ulica koje nose imena revolucionara, dozvoljavaju devastaciju spomenika NOB-e i socijalističke revolucije, a zatim se vraćaju na one pozicije na koje ih obavezuju zemlje međunarodne antifašističke koalicije.

Vlast u obje republike prošlost koristi u političke svrhe i po tome ne zaslužuje posebno priznanje naroda. Manipulišu prošlošću, koja je jasna kao suza, a zamagljuju sadašnjost i budućnost svih naroda koji žive na ovim prostorima. Crnogorskoj vlasti smetaju neke pojave iz prošlosti koje afirmišu vlasti u Srbiji, a ne vidi da je i ona to činila kada je bila u polazničkoj ljubavi sa Mitropolijom crnogorsko-primorskom kada je ova vršila opijela raznim kvislinzima i preimenovala oslobodilačku tradiciju manastira Ostrog.

Poštovani drugovi i drugarice, vidite li da su sva naša bogatstva u rukama domaćih novokomponovanih bogataša - tajkuna. Naša preduzeća postaju većinsko vlasništvo stranih građana, firmi i država. Uvode se razni porezi, prirezi, porez na dodatnu vrijednost, a sve na vašu grbaču kao radnika i potrošača.

Zbog svega toga, a u intresu naše budućnosti, na ovom referendumu odgovorimo sa **NE** razbijačima bratske zajednice i učinimo da ona, u budućnosti postane ravnopravna i prosperitetna među narodima i državama, prvo na Balkanu, Evropi pa onda i u čitavom svijetu. Mi komunisti smo suštinski internacionalisti, pa se iskreno borimo za naše ideale i veze, prvo na prostorima Jugoslavije, pa onda svuda tamo gdje se vodi istinska borba za socijalni, ekonomski i svaki drugi progres i državno blagostanje.

IZ REFERATA O RADU PARTIJE

Okolnosti u kojima naša Partija radi su veoma nepovoljne. Došlo je do zastoja socijalizma na međunarodnom planu. Socijalizam je zaustavljen u Evropi. Sovjetski savez je nestao sa geopolitičke karte, a održava se u Kini najmnogoljudnijoj zemlji na planeti Zemlji i u maloj Kubi na vratima SAD koje danas propagiraju novi svjetski poredak i u njemu pokušavaju i, nažalost, ostvaruju ulogu međunarodnog žandarma. Sve to vrše pod parolom ostvarivanja demokratije i slobode u svijetu. Ta demokratija i sloboda ostvaruje se u ostalom dijelu svijeta, kako kaže američki lingvisti i filozof Noam Čomski u djelu "Kontrolisana demokratija", pod parolom da je ostali svijet slobodan da radi što hoće, ali sve to mora biti onako kako to traže SAD i što su njihovi interesi. Jugoslavija se raspala velikim dijelom i pod uticajem takve prakse, ali i izrođivanja SKJ i njenih rukovodstava u svoju suprotnost koja je omogućila da na političku scenu nastupe nacionalisti, kleronacionalisti, etno i nacionalni egoisti, tehno-birokrati, pljačkaši svega što je društveno i opštenarodno. Jugoslavija je bila specifična i veoma progresivna socijalistička tvorevina koja se mogla sačuvati da joj avangarda nije postala retrogarda, jer je nijesu karakterisale pojave i ukupne razvojne karakteristike realsocijalizma u Evropi i svijetu.

Danas, pored ove realnosti, na međunarodnoj sceni odvijaju se procesi civilizacijskog sukoba, koji započinju vjerskim i rasnim sukobima-kojima su u početku uzroci, na prvi pogled, bezazleni kao što su socijalni status afričkih imigranata u Francuskoj ili karikature proroka Muhameda koje su pokrenule na protest i bunt muhamedanskog svijeta u čitavom svijetu. Uzroci ovom stanju su dublji i imaju uzrok u suštinskim stvarima otimanja i pljačke ogromnih prirodnih bogatstava, koja se nalaze pod nogama siromašnog dijela čovječanstva, od strane bogatog i superbogatog svijeta. To je početak kraja novog svjetskog poretka koji se, ipak, mora i treba završiti uspostavljanjem humanijeg i socijalnijeg svijeta, ali nijesu nemoguće i određene kataklizmičke pojave na čijem sprečavanju treba da rade ujedinjeni komunisti čitavog svijeta. Na unutrašnjem planu doživljavamo neslućeno uništavanje ekonomske baze našeg društva, masovno osiromašenje stanovništva, pljačkašku privatizaciju, mito, korupciju i, normativno sužavanje svih prava i mogućnosti građana. Vraćanje sa puta socijalizma u divlji kapitalizam, pod nazivom tranzicija, vrši se perfidnim metodama uvođenja novog i dobrovoljnog ropstva radnih masa, a naročito, sutra, mladih generacija koje će se zapošljavati na taj način što će prodavati svoju radnu snagu i svoj život i to bez ikakvih socijalnih prava.

Aktuelna vlast sprovodi privatizaciju radničke imovine na taj način što ju je proglasila svačijom - ničijom, zatim devastirala - uništila i bud zašto prodala svojim tajkunima ili sumnjivim inostranim firmama. U Crnoj Gori najznačajniji privredni objekti prodaju se na taj način što kupci, a naročito stranci, postaju većinski vlasnici. Na taj način profit pripada stranim državljanima i državama, a radnici se, izvjesno zavaravaju vaučerima, malim otpremninama i minimalnom socijalom koja ugrožava sve kategorije radno-nesposobnih, pa onda, i radno-sposobnih građana. Ugrožavaju se penzioni i drugi fondovi, a ne otvara se naročita perspektiva za masovnije zapošljavanje mladih radnika.

Sve manji i manji broj građana izvlači korist od svega toga, a masa je prinuđena da akcije i vaučere otuđuje za male pare ili čeka dok im vrijednost bude svedena na nulu.

S druge strane, pogled građana se skreće sa glavnih stvari na pitanje suvereniteta Crne Gore i pri tome se primjenjuje jeftina propagandistička leksika o tome da se braća dijele da bi bratski živjela do toga da smo od Srbije vjekovima ugrožavani, što nije ništa drugo do nacionalizam i šovinizam. Nažalost ovo vide i osjećaju svi komunisti, ali, uglavnom, svoju aktivnost često svode na posjete spomenicima, što, u ovim okolnostima nije ništa drugo do komemoracija revoluciji i socijalizmu, pa i NOB-i koja se svodi i proglašava da je bila samo građanski rat.

Predsjednik CK

Vladislav Vuković

DRŽAVA I KONTRAREVOLUCIJA

Poznat nam je odnos, odnosno uloga države u revoluciji. O tome je dosta pisao i govorio Lenjin. Marks je projektovao odumiranje države u korist društva i njegovih institucija u socijalizmu. Isto tako, zna se kakva je bila njena upotreba i zloupotreba u revoluciji, periodu izgradnje socijalizma, a naročito u periodu ukidanja socijalizma, što nazivaju, da se Vlasi ne dosjete, tranzicijom, vraćanje u konkurentsku tržišnu privredu (kapitalizam-kaže se sramežljivo). To nije ništa drugo osim kontrarevolucija. Ona se usmjerila na rušenje socijalizma, vraćanje države sa puta odumiranja, na put jačanja kao instrumenta prisile, represije i represije na čovjeka-građanina, proizvođača, radnika u svim oblastima života. Na taj način mogla je da radničkoj klasi oduzme, ozakonjenu imovinu, proglašavajući je svačijom-ničijom, da je proglašava državnom, radničku klasu apstraktnim pojmom, a konkretne radnike - obespravljene istjera na ulice, ostavi bez posla i nazaštićene.

Ideal postaje država i njene institucije represije, prisile kojoj se idolopoklonički povinuju mase. I u tome se uspijeva, jer partiokratska vlast dijeli i suprostavlja mase na apstraktnim i formalnim pitanjima demokratije. Izmanipulisani narod se iscrpljuje oko tzv. višepartijskog parlamentarizma i demokratizma, a ne vidi se da je to siledžijska demokratija partijskih elita u poziciji i opoziciji, sve pod lažnim parolama zaštite opštenarodnih interesa. Ustvari, radi se o zaštiti partiokratskih, elitističkih sitnosopstveničkih interesa. Da je to velika istina može se ilustrovati sa bezbroj pitanja raznih privatizacija, a ovdje ćemo navesti samo jedan, za gospodu iz parlamenta sitan primjer. Dok narod grca u nemaštini, ukidanju radnih mjesta i sl. ova gospoda, uz nećkanje znatno povećava razne privilegije i lične dohotke.

Iako naše države u Državnoj zajednici Srbija i Crna stoje pred vratima EU gdje se projektuje nešto čime se ograničava pojedini suverenitet posebnih država (vidjeće se do koje mjere) Crna Gora ne može da izdrži zajednicu sa Srbijom. Uz propagandu da nema ravnopravnosti sa mnogo većom Srbijom, užurbano, bi htjela u društvo sa mnogo većim državama kao što su Francuska, Njemačka, Velika Britanija (sic).

Naša vlast hoće da nam obnovi onu državu, oni kažu prije 1918.godine, a radi se o onoj prije kapitulacije Crne Gore u I svjetskom ratu. Ta država je bila apsolutna monarhija, gospodar je sudio i presuđivao narodu i pojedincima, država je bila podijeljena na plemena sa kućicama i nikogovićima, gdje su seobe bile česte kao godišnja doba, a glad kućna ljubimica. Zaluđuje narod i njegovo istorijsko pamćenje romantičnim pričama o državi, omalovažavajući one koji su se kroz vjekove žrtvovali za slobodu i povezivanje u bratsku zajednicu svih jugoslovenskih naroda i narodnosti koji žive sa njima. Vlast u svojoj besomučnosti neće da kaže da država kao zajednica država, odnosno državna zajednica (kao što je Državna zajednica SCG) nije prosta federacija ili konfederacija, nego bratski savez, kako je pisao o državi građanski teoretičar i političar Slobodan Jovanović, koji označava emocionalno i etičko jedinstvo. A naša vlast to tumači na drugi način, kao okupaciju Crne Gore od Srbije i to ne samo 1918g., nego i prije i poslije ove godine i bitke na Kosovu. Nažalost, u ovu kontrarevolucionarnu djelatnost upregnuti su i mnogi nekadašnji komunistički aktivisti-beskompromisni borci protiv sadašnjih državotvornih tendencija vlasti pa i oni koji su stekli sertifikate o marksističkom obrazovanju. Sada se vidi da su u Kumrovcu-kao politički i porodični podobnici samo spavali, šetali, jeli i pili narodnu muku. Oni i neki dostojanstvenici boračke organizacije (1941-1945) uz sadašnju državnu apanažu, agituju za samostalnu Crnu Goru. Time definišu svoju sadašnjost i negiraju tekovine socijalističke revolucije. Njima i svima onima koji se zalažu za samostalnu Crnu Goru, kontrarevolucija će plesti vijence. Mi koji shvatamo da socijalistička revolucija nije prestala, nego za trenutak zastala, istrajavaćemo u njenom nastavljanju i prihvatanju od strane generacija radničke klase koja stasava. Država će izgubiti današnji karakter da represira svoj narod, a opslužuje-samo servisira inostrane vlasnike naših bogastava, gospodare naših života po mjeri njihovih interesa. Kao dio čovječanstva koji je ugrožen kao i mi, izborićemo se da se ponovo raspravlja o državi i revoluciji-čime će biti obezbijeđeno njeno postepeno prerastanje u afirmaciju društva i njegovih institucija.

Vladislav Vuković

KOMUNISTI NIKŠIĆA ODLUČNI ZA DRŽAVNU ZAJEDNICU

Na svim sastancima osnovnih organizacija i Opštinskoj izbornoj konferenciji, komunisti Nikšića su se izjasnili za zajedničku državu Srbiju i Crna Goru. U takvo opredeljenje niko nije ni sumnjao, jer je ideja Jugoslovenstva duboko usađena u njihova srca. N i ovdje nije suviše napomenuti da su za tu ideju bili i najveći umovi ponikli na jugoslovenskim prostorima poput Njegoša, Štrosmajera, Branka Radičevića, Zmaja, Tesle, Pupina i drugih velikana riječi i djela.

Komuniste na zajedništvo i ravnopravnost upućuju i brojni primjeri iz prošlosti te zato s gnušanjem odbacuju kojekakve izjave suverenista da svi oni koji se izjasne za državnu zajednicu SCG ne vole Crnu Goru. Da to nije tako, komunisti su to svojim radom pokazali u prvoj Jugoslaviji kada su se nesebično borili za ravnopravnost Crne Gore, ali ne i njeno izdvajanje iz zajednice jugoslovenskih naroda. Zar u istom duhu nije organizovan i trinaestojulski ustanak 1941. godine kao odgovor pristalicama "nezavisne" Crne Gore proglašene od grupice vajnih crnogoraca, vjernih slugu Musolinijeve Italije. Sa istom idejom je vođena narodnooslobodilačka borba u kojoj je samo iz nikšićkog kraja poginulo 1.516 boraca od kojih većina van Crne Gore. Zato komunisti s pijetetom cijene prolivenu krv za slobodu i zajedničku državu s uvjerenjem da bi svako odstupanje od ideje za koju su pali predstavljalo neprebolnu izdaju.

Komunisti Nikšića ne zaboravljaju ni zajednička ostvarenja do kojih su došli jugoslovenski narodi tokom izgradnje samoupravnog socijalističkog društva i blagodeti koje su svi uživali u Titovoj Jugoslaviji. Sa gorčinom se prisjećaju razbijanja slobodarske Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i stvaranja pet, međusobno heterogenih država stavljenih pod šapu novog svjetskog poretka u kojima se umjesto slobode i jedinstva razvijaju mržnja, cvjeta anarhija i caruje siromaštvo. U Crnoj Gori stanje je još teže, jer izdvojena grupa moćnika vodi glavnu društvenu ulogu i radi što joj je volja. Oni trguju svim i svačim, pa i ljudskim životima, a sutra će i državom Crnom Gorom, ukoliko im se dozvoli. Prodali su bud zašto gro društvene imovine stranim i domaćim kapitalistima, a većinu radnika izbacili na ulice i pretvorili u tezgaroše. Gro stanovništva je u bijednom stanju. Omladina je prepuštena ulici gdje caruje droga, kriminal, prostitucija i brojna druga zla. I da ne nabrajamo dalje, stvarnost to najbolje dokazuje. O brojnim prednostima zajedništva govorićemo naknadno.

I konačno, komunisti ne vjeruju aktuelnoj vlasti pretpostavljajući da će kada rasprodaju i ono malo što je ostalo prodati i državu, te im zato na referendumu treba reći NE!

V.Miljanić

VANDALIZAM U DRVARU

Centralni komitet SKJ-KCG obaviješten je od strane naših drugova iz Bosne i Hercegovine da je Titova pećina u Drvaru srušena, a da je Spomen dom devastiran. To nijesu uradili samovoljni huligani, nego uz blagoslov i saradnju tamošnje vlasti, kojoj je strana ne samo NOB-a i Socijalistička revolucija, nego i antifašizam. Pravo je čudo da međunarodna javnost i zemlje antifašističke koalicije o tome čute, nego pričaju nekakve priče o drugim uslovima koje treba da ispune bivše jugoslovenske republike da bi ušle u Evropsku uniju. Možda očekuju da poruše sve što nas vezuje za Tita i revoluciju, pa da njih koji su kao vlast u Drvaru, nas prime u tu srećnu zajednicu

Komunisti čitave bivše Jugoslavije osuđuju ovaj vandalizam, pa im se pridružujemo i mi iz SKJ-KCG.

SVE JE ISTO SAMO TEBE NEMA

Maršale evo ti pjeva jedna lijepa nevjesta udata za našega Dapčevića. To Ti je rođak generala Peka. Mogu Ti reć da je to danas najpopularnija pjesma. Ja ću da predložim, ako ostanemo u zajednicu da ni to bude himna. Moš' li se sjetit Maršale kad sam Ti dava filmove? Pitaš ti mene kako napreduje kinematografija, a ja Ti se falim ne može bolje. Velim Ti ja mi druže Tito smo najbolji bioskop u Jugoslaviju. Imamo 750.000 gledalaca u '78 godinu, dobili smo Zlatnu plaketu od Savezne privredne komore. Samo tako, samo tako reče Ti. E danas imamo neke stručnjake koji hoće da bioskop "Kulturu" utule, i da usele dječije pozorišze. Moš' li se Maršale sjetit kad je dobri drug Blažo spasio Leka Obradovića direktora "Lovćen filma" da ga ne uhapsu. Trebalo je druga Leka uhapsiti zato što je od "Lovćen filma" napravio filmski gigant. Više je taj dobri čovjek učinio za Crnu Goru i njenu kinematografiju no svi oni zajedno do dana današnjeg. Sjećaš li se Maršale koga ni je Leko dovodio u Crnu Goru. Sofiju, Kirk, Lorens, Đinu (na nju si bio zameračio), Orson, Ričard i sva svjetska ekita. Sve ih je drug Leka dovodio ka da su iz njegovih Vasojevića a ne svjecka imena.

E isti ti ka ovi danas likvidirali su veliki "Lovćen film". To je nekome trebalo i napravio je najveći kinogenocid. Ako se Crna Gora ipočemu zna onda je to po filmu, Leko, Simo, pa opet Simo, Stevo, Bane, Nikola i još dostina su Crnu Goru svrstali u filmske gigante. Nažalost stručnjaci ne miruju, idu dalje. Na redu je distribucija "Zeta film". I nju su ti Maršale likvidirali, prodali je te se tu narod sad kocka. Što će im distribucija kad nema filmova? Ovo Ti sve pričam Maršale da znaš što rade, sad sam ti ja i bioskop "Kultura" na red, još to treba uništiti, i sve počinje od nji. Učinje li mi se da veliš "Je li to moguće?". Moguće, Moguće. Ojde sve u tirinte moj Maršale.

Danas neće ova omladina da ide u vojsku, ima i pravo. Što da ide, koga da brani, koju državu? Kad ono javiše za da su uhapsili onoga Gotovinu za gotovinu. Cijela Hrvatska se digla da ga brani. Alal im vjera. Oni svi "spremni za dom", a ovi naši jadovi svi "spremni za Hag". Ti digni onoga Franju pa neka i on kaže što je sve radio. Nemoj zaboravit ni Iza. Njega si malo zatvara no ga brzo pušti te učinje i on ovi taksirat. Franjo je Maršale imitira tebe, pa mu reci da obuče uniformu, ima da pukneš od smijeha. Ako ti namigne da se vrneš malo ovamo, dvades' otoka će ni bit' malo. Tun' bi bila velja gužva, ali probrali bi tu gospodu. Ispričat ću Ti jrdnu priču za Franja i Iza da se malo razveseliš. Izet veli Franju na oni svijet: "Ajde Francek dinesi jednu gajbu piva". "Zakaj bi ja to radil gospon Izo?" "Pa vidiš li da sam gologuz, eto samo zato."

Nemo se čudit Maršale što ovako zborim, po kučki. Ja pretpostavljam e si i Ti iz Kuča, pa ćeš me lakše raumjeti. Nema Ti više srpsko-hrvatski. Sad zboriš maternji, moš' vasojevički, kučki, bokeljski, bošnjački i kako ti izabereš. Kad svako bude zborio maternji, Crna Gora će se zvat Materina. Dobro bi bilo Maršale da zovneš i Kira i onoga slovenca te se podiga u Valjevo. Milan milu mu majku poznajem. U to društvo ti sigurno fale šokovi Azem i Batali. Ako si ih zaboravio mi nijesmo sigurno. Moj Maršale ti si bio drug, bio si taviš, bio si gospon, a bio si i šok Tito. E sad ti se ne možemo osvijestit od tija šokova. Moram te izvijestit da smo prije neki dan platili neka hrvatska goveda te su utekla na našu bandu. A nema našega obraza do svijeta "Tuđe nećemo, a svoje damo". Ovo ti pišem pa mi nešto na um pade moš' li zamislit da se neko u tvoj vakat neko sjetio pa da svako svakome vrće goveda i ostalu stoku. E da si to tada uradio goveda bi bila istražena ka' i koze. Ne reko Ti, sad koza ima koliko očeš. Ajde ovođe da malo batalim pa ću ti se javljat.

Cico

U prethodnom broju greškom je izostavljeno ime autora Radosava Cica Popovića, pa mu se Redakcija ovim putem izvinjava.

IZ POVJERLJIVIH IZVORA

-List "Vijesti", uz primjerak novine čitaoce je čašćavala, za male pare, knjigama. kasetama sa fimovima i na kraju geografskim atlasima. Veliko je bilo interesovanje za atlas Crne Gore.

Jedan prostodušni borac za samostalnu Crnu Goru, u žaru oduševljenja za ovu ideju, ushićen, pita prodavca: "Hoće li skoro izaći i globus Crne Gore?". "Hoće,hoće, ako se Crna Gora izdvoji u posebnu planetu našeg ili nekog drugog sunčevog sistema", reče prodavac.

-Nekoliko decenija "Pobjeda" nije uspijevala da izlazi svakog dana. Razlog je bio što u malom broju čitača, što u nemogućnosti Republike da obezbijedi dopunsko finansiranje.

Uvođenjem trazicije sve se izmijenilo."Pobjeda" u društvu nekoliko listova ("Dan","Vijesti","Publika" kao "Republika") izlazi svakog dana. Ako nemaju tetke u inostranstvo, uzrok je u tome što se Crna Gora ovoga puta dobro pročitala.

-Sadašnja vlast u Crnoj Gori je državotvorno-separatistička, a duhovno-papski internacionalistička.

-U socijalizmu su nam obećavali svijetlu budućnost, a ovi sadašnji vlastodršci su nas uveli u tamnu prošlost.

-Iz Srbije poručuju da Crnogorci ne treba da se izdvajaju iz SCG, nego da anektiraju Srbiju jer je većina njenih stanovnika "poreklom" i sve velike vođe iz Crne Gore.

-Koga plaćaju ne daju mu ni da mnogo zbori, a kamoli da ga snima skrivena kamera.

-Za domicilne Crnogorce Crna Gora je prevelika država.Mnogi traže osamostaljenje svoga sela ili naselja. Daljam sa Marezom može živjeti od izvora vode. Neće ni da čuje da se ujedini sa okolnim poljoprivrednim područjima, jer ona prljaju ruke i okolinu.

-Novi papa Rajzinger bio je u mladosti fašista, a sada je njegov protivnik. Neki naši su bili komunisti, a sada se ne zna gdje su. Dako i njih, kao i papu, bog prosvijetli.

-U eri opšte privatizacije u Crnoj Gori vrši se jedino nacifikacija (nacionalizacija) tekovina borbe protivu fašizma.

-Danas nas ne može niko okupirati jer mi u politici i inače vodimo čistae građanske ratove. Niko nema pravo da remeti naše krugove.

-Vjeruje se da ptičjeg gripa ne može biti u Crnoj Gori. Prosto, ptice se rastjeruju velikom grajom o referendumu.

-Neki naši samo dok nijesu imali ništa, bili su spremni da sa drugima podijele sve.

-Znamo neke dugovječnike koje je u rataovima karakterisala krajnja skromnost. Uvijek su davali prednost drugima.